

[Oluf Pedersen.]

Kapital. Jeg mener, at alle Borgere her i Landet har lige Ret til Jorden, at de, der er kommet først, ikke har mere Ret end de, der er kommet sidst, og at det er urimeligt, at den arbejdende Befolkning skal være forpligtet til at betale Renter af denne Værdi. Jeg mener ogsaa, at Renter af offentlig Gæld er falsk Kapital, i alt Fald bortset fra de udbyttegivende Aktiver, ligesom jeg mener, at den Kapital, der er skabt i Ly af Toldbeskyttelse, er falsk Kapital. Nu vil man antagelig hævde, at det spiller jo ikke ret stor Rolle økonomisk, men naar man tænker paa, at det drejer sig om en falsk Kapital, som kræver ca. 400 Mill. Kr. direkte i Renter, samtidig med at den Maade, hvorpaa de bliver opkrævet, medfører yderligere Omkostninger, saaledes at der i Gennemsnit for hver Familie her i Landet skal betales 600 Kr. om Aaret i Rente af falsk Kapital, uretfærdigt hver eneste Øre, saa melder det Spørgsmaal sig, om det da ikke er Regeringens og Rigsdagens Opgave at sikre, at det ikke finder Sted, at hidføre en Ændring i dette. Jeg synes, man har en Pligt til at sætte ind over for dette, og at man ikke skal prøve paa at fortælle, at Jordspørgsmaalet er noget, som har ringe Betydning, eller at det er et Spørgsmaal, hvis Løsning man kan udskyde, uden at der sker nogen Skade derved.

Jeg henviser her til, hvad et Medlem af den høje Regering, den højtærede Justitsminister, i sin Tid sagde med Hensyn til Jordspørgsmaalet: at han vidste ikke, om der var andre Midler til Løsning af Arbejdsløshedsproblemet end Jordspørgsmaalets Løsning, men han vidste, at det Middel duede, og hvis man gik ind for det, kunde man afskaffe Arbejdsløsheden og de Ulykker, den fører med sig.

Det ser jo ud til, at man i nogen Grad her i Rigsdagen vil bruge denne Skattekommission som en Slags Dæksmand. Sidste Gang vi havde dette Forslag til Behandling, henviste den radikale Ordfører til, at vi havde et Landsting, der hindrede Forslagets Gennemførelse. Nu har man Skattekommissionen at henvise til. Denne Skattekommission skal, sagde den højtærede Finansminister, behandle Forslaget. Det blev i Sommer meddelt os, at vi vilde blive tilkaldt, naar Forslaget skulde behandles, men endnu ser det ikke ud til, at man er naaet til at behandle det. Det tager aabenbart meget lang Tid. Jeg spørger den højtærede Finansminister, der, saa vidt jeg ved, er Formand for Kommissionen. . . . (Finansministeren [V. Buhl]: Nej!). Naa

ikke, men Finansministeren har da i hvert Fald Indflydelse paa Kommissionen, og jeg spørger Ministeren, hvornaar han kan tænke sig, Forslaget kommer til Behandling, og om Ministeren vil medvirke til, at denne Behandling kommer til at foregaa under saadanne Former, at det bliver en Drøftelse paa lige Fod. Jeg tror, det vilde være rigtigt.

Hvad angaar det rent principielle, kan jeg for saa vidt kun takke for den Tilslutning, det har faaet ogsaa fra Regeringspartiets Ordfører. Han er principielt Tilhænger af Grundskyld, han har Sympati for Tanken, saa maa det jo vise sig i Praxis, om han, naar det kommer til Stykket, ogsaa har noget at have denne Sympati i. Vi er altsaa principielt enige om, at Grundskyld bør indføres, ogsaa fuld Grundskyld, men saa kommer jo et Spørgsmaal, som man maa have klaret, og det er, om Grundskylden bør indføres med Hensyntagen til Gælden. Jeg stiller den socialdemokratiske Ordfører — eller maaske Finansministeren hellere vil svare paa det — det direkte Spørgsmaal, om Socialdemokratiet vil gaa ind for en Grundskyld, der gennemføres med Hensyntagen til Gælden. Det er nemlig meget vigtigt. Den socialdemokratiske Ordfører talte jo om, at Grundskyld var noget, som man saadan kunde gennemføre lidt efter lidt. Jeg gør opmærksom paa, at man efter min Opfattelse ikke kan gennemføre en Grundskyldsreform lidt efter lidt, for saa vidt som man da vil tage Hensyn til Gælden. I saa Fald kan man, saa vidt jeg kan se, kun gennemføre den under eet, enten øjeblikkeligt eller gradvis, men saaledes, at det hele er planlagt.

Man kan ikke lave en stykkevis Grundskyldsreform som den, den socialdemokratiske Ordfører gik ind for, naar man vil tage Hensyn til Gælden, og det er efter min Opfattelse meget afgørende, at man tager Hensyn til Gælden. Hvis man gennemfører en Grundskyldsreform, der ikke tager Hensyn til Gælden, saa kommer det til at ramme ganske uretfærdigt over for dem, man paaligner Grundskylden. Det rent tekniske kan man jo forhandle om. Den Teknik, som Lovforslaget er bygget op paa, er jo ikke kritiseret, og jeg mener ogsaa, at den Teknik er holdbar. Vi er altsaa principielt enige om Grundskylden i alt Fald med Regeringspartierne. Derimod kan jeg naturligvis ikke tage den konservative Talers Udtalelser som Tilslutning, og det vilde maaske ogsaa have bedrøvet mig, om vi havde faaet Tilslutning fra den Side. De Konservative har jo altid holdt paa den be-